

Եթե վիճակս մեկ քառով նկարագրեմ
էփորված, անորոշության մեջ խար-
խափող, կորած մոլորած մի երիտա-
սարդ էի, երբ Հոռմուա համդիմեցի եւ մի հանի-
օր միասին անցուցինք Ժիրայր Օռազյանի հետ:
Ունեւ արտակարգ քան չեմ դասմելու, եթե ար-
դեն իսկ արտակարգ չէ երիտասարդի մը հա-
մար հազարավոր կիլոմետրեր հեռու աղրող ի-
րենից տարեց նշանավոր նկարչի հետ հանդի-
դումը:

Երեմն, խոսակցությունների ժամանակ, հիշողություններ դասել եմ հայիայի մասին. հետո ոռություններ գրի առնել: Բայց բանի որ գրող չեմ, չի ստացվում, որ սկսեմ գրել եմ գիր սկզբից մինչեւ Վեցր առանց ժեղուածերի գնա: Անսովուսելի միհետք, բաներ գալիս են եւ խառնվում ու խցկվում գրությանս մեջ: Դամարյա գրել Վեցրացրել էի, երբ հիշեցի Փիրը Բալաբյանի հոդվածը, որը մեջս մի միհետք ուղակիացուց եւ ծնակերդեց. որ 20-րդ դարու

Ինձ հարցնում ես, որ ինչպես եօ աղբում: Ա հավասիկ այն է, որ ես վարժվել եօ չուտել, գիտես, ինչպես առաջ, երկար ժամանակ ի վեր դաշտահում է երկար շաքարներ աղբում եօ հացով ել թեյով, միայն այնքան, որ չսատկին:

Օրագյանը այս բաները ասում եր զվարք ծիծ
ծաղով: Իրականին մեզ ինչն իրեն հժրախաչ չէ
զգում: Այնան ատեն, որ կարող եր աշխատել
նկարել եւ նշանին մրա որոշեմի ան. ինչ ո

սգարով և գտավոյ կրա դրուսօվ այս, իսչ ո
զգում եւ մատում էր կյանքի, մանավանդ
մարդկանց մասին, գոհումակ, որ այդքան գոր-
ծեր էր ստեղծել, որոնք հիմա իօ առաջն էին
Երարխութեան մեջ, կողման ճամդրուկներու
մեջ: Ահավասիկ, Վերջապես, եկել էր դաշնու-
որ Օրագյանը որուել էր ինձ ցուց տալ իր ստեղ-
ծագործությունները, որոնք, բացի մի բանի
գծագրություններից եւ յուղաներկերից, ջրան-
կարներ էին՝ նախապես մանրամասն նկա-
ված գրիչով կամ ջրով բացված չինական մե-
լանով: Գրեթե բոլորը նույն չափի՝ 38x50 սահ-

խանդաղատանով լցված: Զերմորեն ընօրին
վորեցի զինու եւ մղված ոգետութենես՝ Ին
ուրբամբ զինն համբուտեցի: Դուզված եւ Ե
զանիկ՝ Օրապյանը ուսախությունից ժողով է
իմ անկեղծ գնահատականիս համար: Ակսա
էի սակայն ճնշվիլ այդ մութ, խճողված, Եթ
տարածության մեջ՝ ուժաստառ հոգնութեն
եւ զգվելի իրականության տղավորությա
սն:

- Յիշա դուրս գանձ մայուս օդին,- ասաց
մեղմորեն եւ ինձ հետ դուրս էի բերում օդին Ե
արեւին այս ինկարական առվեստազետը. այս ա
մաչկու եւ մեծ երեխան:

յում աղբող մեծահարուս քարերար դրն. Եր-
կանդ Հյուախյանին: Զի՞ գիտեր ինչ անել, քա-
վական չեր մատլակումներս, իմ սոռոցած
մարդու ամոքս, քայց ինձ սիրողները, կարծես,
ուզում էին ինձ Վարձաւրել իմ ծախորդու-
թյումներու համար: Լավ, ես ինչ անեի, Եթե
կարողանայի մի տեղ գնալ դահկտիլ, քայց ուր
գնալ: Դատաղարտված էի վերադառնալ եւ
հաջում Տավ:

Ուզում եմ հակիրժ գրել, բայց չի ստացվում:
Պիհի փորձեմ:

Փարիզը բողնելես վեր Միլանն էր առաջին բաղադր, ու հաջոր օրը Ետրկայացա դրն. Դյուսիսյանին եւ հանճնեցի Մրգավանին նամակը: Կարդաց եւ ինձ հարցուց, թե ինչ եմ ուզում: Ես չեմ իմանում ինչ ասել: Վերջը կանչեց իր իրավաբանին եւ կարգադրեց, որ Դոոմում փաստաբանը ինձանով գքաղվի: Ըստ հակալություն հայտնեցի եւ դուս եկա: Մինչեւ Դոոմ հասնելը եղա նաեւ Վենետիկուս եւ

PEINTRE MAUDIT - «Անիծյալ նկարիչ»

Ճիւյր Օրսազանի (Ճիւսրդո) ղիմանկարը

ՀԱՅՈՐ ՀԱՅՈՒՅԹ

հայ մարդու ղատմությունը սկսում է 1915 թվից ցեղաստանությունից, հնչողես 4-րդ դարու հայ մարդու ղատմությունը սկսում է Քիստոնությունից եւ հայոց Եկեղեցու հիմնումից: Եռվա ավելի վաղ հայ ժողովրդի ղատմությունը սկսում է Կահազանի ծնունդից:

Օրագյանի մասին առաջին անգամ լսել եմ դաշտելի ռատուցիչից: Օնիկ Ավետիսյանի դամաներից: Օրագյանից որեւ ստեղծագործություն չեն տեսել:

Ահավասիկ, ինչ էր դամում ռաուցիչը.
-1921-ին կարծ ժամանակով Շոռմում էին Արա Սարգսյանի (ավելի վերջ՝ անվանի բանակազորներ եւ հասարակական գործիչ) հետ եւ հոն առաջին անգամ հանդիպեցինք Orawaլյանին, որ իր ծննդավայրից՝ Կոստանդնուպոլիսից, ճողովրելով թմալական դահիճներից ժամանել էր Հոռոմ: Գործազորությունը քանվոր էր եւ գոյությունը դահուա էր բարեկամներից սաշացած ճողիմ եկամուտով: Ոգետրված մեր ներկայութենեն եւ տեսնելով մեր կատարած «Ե-սյուները», գեղեցիկ մի օր ինն ալ սկսակ գծագրել Pircio այգիի մարմարե կիսանդրիները: Եղածը դարադր վախսի խաղալիք էր: Երբ 1925-ին վերադարձ Հոռոմ, զարմանուկ իմացաց, որ Orawaլյանը լրջութեն զքաղվում է նկարչությամբ եւ ցավով նկատեցի, որ սխալ ուղղության վրա էր: Բայց բանի որ ինք ամեն գնով որուած էր մնալ աստղաբզուա, իրեն խորհուրդ սվի, որ միանա ինծի եւ Ա. Զորյանին (հետազային անվանի նկարիչ Եգիդյոսոսուա եւ ինն ալ եղեռնի որբերից) եւ արձանագրվի Գեղարվեսից ակադեմիայուա, ուր մենք դիմել էին իրեւ ուասնող: Բարեքախտարար, մեզ լսեց: Այդ երկու տարիները, որ մենք ստվորուա էին միասին, իր հառաջադիմությունը անհանուա էր. մեր ընկերները նրան նայում էին որդես տաղանդազուկ «բոհեմի» մը: Իրենից բաժանվեցի 1927-ին: Մեկ-մեկ, երբ լուսեր թն հասնուա իրենից, իմանուա էի, որ զքաղվում է նկարչությամբ եւ ապրում է կարիքի մեջ՝ ինչ-դես միշտ: Երբեմն խղճի խայթ էի ու մենանուա, որ մեր առաջին հանդիպուաց դասճառ հանդիպուակ եւ ճահճորակ լսանմին:

Երբ 1951-ին, երկար տարիներ անց, ուսումնասիրության համար հետայիշ ճամփորդեցի, Հոռմում գտա ին ինը ընկերու՝ Օրագյանց, մասված գրկաններից, կիսաճաղաւ, հիվանդ: Տառապում էր հիվանդ սրտից եւ սամոնից, անկարող բուժվելու: Հետաքրքրված էր ինձանալ, որ այսին զրոհողություններով ուժ էր հասել: Իմ ժամանումին հաջորդ օրն իսկ ինըն ալ անհամբեր ինձ տարավ իր արվեստանոցը: Անցնելով ինը բնակարանի մը մուր նախասեցյակից՝ մասն քակի վրա նայող միակ դատիւնով կիսալուապէոր սենյակ մը, որ իր արվեստանոցն էր, ննջարանը եւ խոհանոցը: Դիվան մը, որ իր անկողինն էր, սեղան մը, դահարան մը, լվացարան մը, խանի մը ծամպրուկներ եւ ծրաբներ, որոնք խոնդուած էին այդ խուզը: Պատումանին մոտ տեղապորված կազմակալը, արոտ մը ու... շարժելու տեղ չկար: “Պատին վրա՝ ոչ մեկ նկար կամ իր, բացի վանդակի մը, ուր լուսից եւ ոյից գրկված մատառում”:

- Եհ, ահավասիկ, սիրելի բարեկամ, հազ-
վադեմ է, որ որևէ մեկը քերեմ այստեղ, այս ա-
խոռո՞: Ինչո՞ւ տեսնում ես, սակայն, երջանիկ
եմ, որ այստեղ բնակվում եմ: Վարձը ծղծիմ է,
բայց հազիվ հասցնում եմ վճարել, դժվարո-
թյամբ: Եթե սա էլ կորցնեմ, փողոց դեմք է
ուղրսվիմ: Ինչ կարող եմ անել, գնորդներ չու-
նիմ իմ նկարներուա, արդեն ալ չեմ սիրում վա-
ճառել եւ անկարող եմ ուրիշ գործով զրադպել:
Ունիմ միակ աշակերտ մը, կին մը, որ սիրում է
արգեսս եւ որուն օաբարը մեկ անգամ նկար-
չության դասեր են տալիս, բնական է՝ իր մոտ:

Տիմեր կատարված՝ փաթեթավորման հասք բռնդի Վրա եւ Վեցրում ծածկված սովորական լանվ՝ բանձր եւ շատ փայլուն: Այսողև էն նկարում, ասում էր Օրազյանը, իին վարդեցները: Գունզ կցնի, գծագրությունը կմնա այսողև ոինո՞ւ է եւ դիմացկուն: Եկ այսողև դիտեցի աչերուս առջեւ դանդաղորեն տողանցող ավելի խան 100 կոմոդոգիշխաները. ամբողջական զգայուն հոգի մը կը հայտնվեր այս գործերուն ընդմեջն. իր կանցը, իր տանջաները, իր սերերը, իր հիասքափությունները եւ մանավանդ, անհաւս ծաղր աղականված հասարակության հանդեռ՝ բաղկացած չարերից, նախանձներից, «սաղիսաներից», սունդողներից, իրական զգվանի մը՝ հանդեռ իրենց եսասիրությունը նողարկողներուն եւ ընսարքաօներուն:

- Ահավասիկ, սիրելի բարեկամ, ո՞նց ուզում
ես որ իմ նկարները գնեն, եթ իմ ստեղծագոր-
ծությունները անեծի, ՎիրաՎորանի, արհա-
մարհանի շարժ են իրենց թշվառական էու-
րյան հանդեր, եթ իրենց զգութ են դիմա-
գերձված, ամբաստանված: Ֆիւզը ըստով դա
զիս չի զարմացնում, համենայն դեպս, հոգս
չէ, մանավանդ, իրենց չեմ նախանձում:

- Օրագյանը ինցիներ գնահատում է այդ մարդկանցից բարձր, եղանակ, որ մաս չեն կազմում մարդկային այդ դասին՝ նախընտելով աղյօթել չխպորության մեջ, ինչդեռ միայնակ արջ, քան թե մարդ՝ այդ մարդկանց նման։ Չի հավատում նաև կնոջ կեղծավոր սիրուն, որ արհամարհում է, դոռնիկի ազատ մարմնավաճառությունը իրեն քվում է ավելի անկեղծ։ Եվ այսպես, մարդկային իրականության վանողական երեսներեն մեկն էր, որ Օրագյանը կարողացել էր արտահայտել զորությամբ, վարդեսի ծեռովով՝ իր ստեղծած անհատական եւ յուրահատուկ «տիխնիկայով»։

Դուզված էի եւ հիացմոնով, զարմանով եւ

բախտավորության, որ ենակվում էի, կարծեցի քոյլը նկարիչներու եւս զած խղաքին մեջ, առաջ էի հոգեկան մեջ ճնշվածությամբ, որովհետ տեւ տեսնելով ոչ միայն բանօգարաններում կուտակված նկարչության սինէլիքները, այլ նաև դիտելով դասկերասրաններում ցուցադրված կերպով դասնի նկարիչներու գործեր եւ, մանականդ, ցուցահանդեսներում ցուցադրվող ինձի սարեկի նկարիչներու գործերը և ինձ համեմատելով նրան հետ, եկել էի այն եզրակաց ցուրյան, որ իմ ճանչցարոյր մարդկանց մեջ սմբանանհաջող եւ ողոք մեջի եակը եւ էի: Ի՞նչ վիրու էին տալիս, որ առուի եւ նկարեմ եւ նկարու բայց ինչորեւ կրնայի համարձակիլ ցուց տան նկարներս: Այստեղ ես աղես չեի իմանում ու ողահվելի, զժվում էի, որ մի բան ստացվեր, բայց չեր ստացվում: Երկու տար անցավ, ես ողբեք է, վերադառնայի տուն՝ կնոջ մոտ, երեխայիս մոտ, որու տունով դառնալու եր 4 տարեկան եւ ծեսներս դառնալու մոտ:

տարկ էիս: Մի սկար աս-
գամ չունեի, որ առանց ամաչելու կարենայի
ցուց տալ ինձ Փարիզ ուղարկողներուն, իմ ըն-
տանիքին եւ, մանավանդ, չի իմանում, որ Վե-
րադարձիս դիմի կարողանալ մի աշխատան-
ճարել, որով գոնե կարդանայի իմ ընտանիքի
բեղջ մասամբ իմ Վրա Վերցնել: Մարին ա-
խառու եր եւ դերձակումիի ծանր գործով դա-
հում եր ընտանիքը: Ինչո՞ւ այսպես եղավ, ո-
ս, որ արդեն 21 տարեկանիս առաջին անգամ
Կահիրեւում ցուցադրվելով դրժեսինալ տա-
րեց Ըկարիչներու հետ, հայ Ըկարիչներու ան-
ուոււս, ես՝ սկսնակս, ուսադրության էի արժա-
նացել, գովել էին առվեստաբանները իմ Ըկար-
ներս եւ նույնիսկ դրանի վաճառվել էին: Ես
սեղված էի այն ծամբեն, որ իմս ոյես եր ըլլա-
եւ խանի տարի չի նկարում: Դիմա դաշինի
հասուցման ժամանակն եր. ես բոլորովին
նղատակ չունիմ կենսագրությունս գրելու եւ
բացատրություններ տալու: Անհավասիկ, այս
վիճակս եկու տարի Փարիզուա արդեւ Վերց-
ժամանակն եր տուն Վերադանալու: Ինչ որ լի-
նելու է՝ բող լինի: Ես ծախողված էի: Բայց մի-
կարեւուր քան որուել էի՝ ինչ էլ որ դատահե-
այսուհետեւ, որուել էի նկարչությունը ոչ մի
անգամ չքրողնել եւ բոլոր հնարավոր միջոցնե-
րը օգտագործել նկարելու համար: Ուն եր դեմ
իմանալ այս որուում, դա էլ կարեւուր չէ:

Ուժմն, Փարիզը քողնելուց իհ առաջ նա-
մակ ստացա դաշտելի ուսուցիչներ՝ Օննիկ Ա-
վետիսյանեն եւ նամակի մեջ ալ մի փոքր գու-
մար: Բայց, որ այդ գումարը իրեն համար զոհո-
ղություն էր՝ գիտեմ, եւ ինձ ասում էր, որ Եգի-
տոս վերադառնամ անդայման Իտալիայով:
Գոնե մի խանի օր կրիստոն Իտալիան եւ նաեւ ա-
ռիթ մըն էր հանդիպելու Շոռոմում աղբող Ժի-
րայր Օրագյանին: Կինս ալ ինծի մի փոքր գու-
մար էր ուղարկում եւ նաեւ նամակ մը՝ Եգի-
տահայոց հոգետուր առաջնորդ Մամբրէ արե-
տիսկողոս Սիրունյանեց՝ հանձնելի Սիլան-

Ֆլորանսում, քայլ եթե այս ճամփորդությանը մասին այլ դասմեմ, կարելի է որ այս գությունը չվերջանա: Սուտավորաբես՝ տասը օր վեցը հասա Դոռմ: Հաս Ի՞չ փող ունեի Եւ տասը օր գրեթե մարդու հետ չէի խոսե՞լ՝ այնան աղոտաներով հանդերձ: Մեկ բան էի ուզուած արդեն, որ Դոռմ հասնիմ Եւ հանդիպիմ նկարիչ Ժիրայր Օռազյանին: Այնքան անհամբեր էի դարձել, որ սխալ գնացի, քարծրացա Եւ ստիլված հետ վերդարձա Ֆլորանս Եւ մի բանի ժամ վեցը նոր նոսեցի միւս գնացի Եւ երեւ-չորս ժամ հետո, կեսօրտ վեցը հասա Դոռմ Եւ անմիջապես ներկայացա դրև Դյուսիսյանի իրավաբանին, որ ինձ տարավ մի փոքր ընտանեկան հյուրանոց, ուր ինձ համար սենյակ Եւ վարձել Եւ ինձ հանճնեց 50 հազար լիր՝ ծախսելու համար, որը կրկնակի գումարն Եւ Փարիզում ստացած կրթաքուակին: Ընորհակալություն հայտնեցի: Դամակրելի, գեղեցիկ երիտասարդ մըն Եւ իտալացի:

Արդեն մոտենում է Օրագյանին հետ հանդիպման դաշը: Սենյակը, որ ինձ համար վարձել է իրավաբանը, զարմացրեց ինձ: 10 օր տարբեր ժեսակ ուսանողական անհարմար հանրակացարաններից հետո առաջին անգամ նորմալ անկողինի մը մեջ դեմք է գիտերեի: Դակառակ որ հյուսանոցը փոր ընտանեկան հյուրանոց եր ննջասենյակ մըն եր բոլոր հարմատվություններով. մահճակալը եւ կահ կարասին կոտորվիկոս 16-րդի ոճով՝ ոսկեզօծ: Վերմակը բացի սականներու սրիհակությունից աչերս շաղկեցին, անկողինը՝ փափուկ-փափուկ: Ծխ, ասում եմ, վերջադես այս գիտեր խորը կինը: Լողացա եւ վազեցի փողոց՝ գտնելու Օրագյանին: Մի հասցե ունեի. առանց դժվարության գտա հասցեն: Մի ժամագործի խանութ եր, ներկայացա եւ հարցուից, թե ինչուես խոր է Օռուանին համարեմք: Խառնածին

Նեղոնվակ Երիտասարդ, Եղիար, Թովս, շաս
անուու հազնված, շատ սովորական, դարձ
մարդ մը: Ներքուա վաս զգացի, հանցավորի
դես, որ Երկու տարի Փարիզում աղառոյուն մս-
խել եմ այդ գումարը, Երբ ինչը չխավորության
մեջ նկարիչ է, որուն Երեսը նայող չկա (հայու-
թյունը, իր ժողովուստը): Ըսի, որ այդ դահում
գրանումս փող կա, որ ինձ նվիրել են եւ որ ես
ուրախությամբ այդ փողը կծախսեմ իր հետ:
«Գիտե՞ս, ըսի, քանի օր է նորմալ ճաւ մը չեմ
կերած»: «Կուզե՞մ, ըսի միասին մի ռեսորտան
գնալ, բայց, բանկանոց, եւ ծեզ հրավիրում եմ
սիրով»: «Լավ, ասաց, Երբան»: «Խնդրեմ, ը-
սի, մի սովորական ռեսորտան չօլլա»: «Լավ,
ըսավ», եւ զացինք մասն մի ռեսորտան, բա-
վական ընդարձակ, բարձր առաստաղով:

Իրիկուն երարդեն, լիմը ժողովուտի, եթե ոչ աղմուկ, բայց ուստուանձ կարծեվ փերակ ըլլար: Բոլոր խոսուած էին, բզզոց երարակում, բայց հաճելի եր: Դասկացա, որ իր «Ճիշ ուստուանձ» այդ հասարակ ժողովուտի տեղն եր: Ինչ որ է, սեղան մը գտանք, մատուցողը եկավ: Դիօնաւ եմ, որ լավ էլեկտրական լուսավորուած եր: ճաշացուացակը ներկայացնուց, իրմէ խնդրեցի, որ ընթեր ճաշը, որը որ կուգետի, որ ան որ կուգետի: Դարցուց ինձ, թե պինի կուգետը խմել: Ըստավ, որ իմ կնախընթեր սովորակ պինի: Ես ալ սովորակ կխմեմ, ըստի: Խնդրեմ, ըստ սիզառ ալ դաշվիրե, ինչ որ կուգետս:

Եթե հիւսամ ինչ կերանք, բայց «սղագետսի» կար: Մի Կողմից զրոյում էին անկաւկանդ, կարծես երկար բաժանումից հետո իրար գտած հարազաներ ըլլային: Դարցուց, ու՞շ եմ մնալու գիշերը եւ ես այ բնականաբար նկարագրեցի սենյակս եւ ավելցուցի, որ այնտան անսովոր է այդ ճոխ սենյակը, նանականդ սականերու սղիտակությունը եւ մարդությունը: Ըսի, որ վաս եմ զգում, չեմ գիտեր ինչու, որ այդ տեսակ անկողինի մը մեջ ողիսի գիշերեմ: Աղյասի հոգեբանություն, անուուց: Դարցուց, թե ինչ է սենյակին Կարձը գիշերվա համար: Ըսի՝ հազար լիր: «Ուսեմն գիշերը վճարելու ես հազար լիր եւ չես իմանում ինչո՞ւն մտնես անկողին»: Ես չեմ գիտեր ինչ է նօանակում հազար լիրը իրեն համար:

Տակավին ծանոթ չեղի իր բնակարանային
դայմաններում, որ տեսա մի բանի օր հետո: Ան-
ուուց առա ժխուր էր: Ուսեմն, ասաց, կերպաս եւ
կոշիկներովդ կմանես անկողին: Այս էլ եթէփ,
ոչ թե աղլահի կյանի, այլ առա դառնացած
մարդու հոգեքանությունն էր: Ինչ որ է, ես ինձ
առա լավ էի զգուա ուստուանուա: Վեցը հար-
ցուց, որ կարո՞ղ է մի ԺԵ ալ ստիտակ գինի
դասվիթել: Անուուց, ըսի, բանի ԺԵ որ կուզես:
Գիտե՞ս, ըսակ, արդարանալու տես, սամանիսի
խոց ունիմ եւ ստիտակ գինին օգնուա է: Դրա-
ւակի, ըսի:

Այս ալ օրազածիս դես չնացաւ:
Սյու օրը Եռից միասին էին: Հոռմին իՆչը
Ըկարագրես: Սյու օրը Օրազանը զիս տարավ
Կատկան: Դա էլ մի անմոռանայի բան է: Քի-
ուա եմ, որ կանգնեցին «ԲելՎեդերյան» կոչ-
վող հին հռոմեական մարմարյա «տորսի» մը
դիմաց: Սա է, ասաց Միթելանջելոյին գֆվաց-
քն պահեա մասում:

Իտալիայում հասկացա, որ Լոպրը, այսինքն
Լոպրի ֆրանսիացի նկարիչները հետեւել են Ի-
տալիային: Պարզ է, որ իտալացիներն են ու-
սուցիներու եկրողական նկարչության: ԱՅ-
ուուշ, 14-րդ դարի կեսից սկսում է ֆրանսիայի
ժամանակը, որում լրուց դիմի ըլլար «Փարի-
զան» կոչված դուռը:

Ի՞նչ են սան էին զայխ, խոսում էին: Ի-
րեն հաճար հաճախ ղատահող բան չէր, որ հա-
յու ըն են այսպիս հարաբերի: Այն ատեն մա-
ստեռուան Սովետական Հայաստան էր: Այդ
մասին էի խոսում, որ Երազուած եմ, մեծ Երազու
է աղրի Հայաստանում: Ինց ասում էր, որ դի-
շի ուզենա աղրի հայրենին մեջ, բայց ուշ է:
Ոչ ինը, ոչ եւ այն ժամանակ չէին կարող
մասծել, որ եթ ոչ ինը, գոնե իր ստեղծագոր-
ծությունները դիսի զան հայրենին: Մյուս օրը,
կարծեմ, գնացին ժամանակակից արվեստ
քանգարան, ուր «ժամանակակից» բան չե-
սա: Ֆրանսիայում, ավելի ճիշտ Փարիզուած
Եվրոպական «ժամանակակից»:

Ըստուայի «Ճամանակակիցը»:
Աւելն, Երրորդ օր Շորից իրեն հանդիպեցի.
Շորից խնդրեցի որ ինձ ցուց տար իր Ծկարները
Կարծես ևս ոգետրված չեմ, բայց հաճա-
ծալսեցի:

Կամաց պահանջ է ունեցող բան են այս գործությունները տեսնել: Ինչ ու են այս գործությունները? Առաջինը կամաց աշխատավոր է այս գործությունը: Վերաբերյալ այս գործությունը կամաց աշխատավոր է այս գործությունը: Առաջինը կամաց աշխատավոր է այս գործությունը:

մացուց: Այդ նկարները ինքը վարձի փոխարքու զիջել էր իր տանիքովը: Զարմանալին այն էր, որ այդ նկարները ցուց էին տալիս, որ 1935-ին Դոռմում, Գեղարվեսի ակադեմիայում սոր- ված Բյուզանդ Կոճամանյան նկարիչը (Եղեռ- նի որբերեն) Օրագյանի ուժեղ ազդեցության տակ եղեր էր: Անընչ, Բյուզանդ Կոճամանյա- նը ժամանակի ընթացին դուրս եկավ Օրա- գյանի ազդեցությենն՝ զարգացնելով իր սկ- սած /ազդեցության/ նկարչությունը: Դիռու- մն, որ Բյուզանդ Կոճամանյանը եղիշտուում էաւ անգամներ մեծ համակրանքով էր խոսում նկարիչ Ժիրայր Օրագյանի մասին:

Ուժմն, երբ մտանի այդ սենյակ կոչվածը, որ միկ ճիշ նույն էր, ինչ որ նկարագրել էր ուսուցիչս՝ Օնիկ Ավետիսյանը, կրնամ ավելացնել միայն դիվանի ծածկոցին մասին, որ կարծես ժամանակակից աբսորակ նկար մըն էր տարբեր կտորներով հավաքված: Խեղջ սոխակը կար: Եթև գիտեր, ուսուցիչիս տեսան էր, թե նոր մըն էր, բայց մտածում էի, թե սրա ուստիի՞ ինչողեն է ծառում: Ինչ որ է, դիվանի տակից հանեց մի ծրար եւ սկսեց ցուց տալ իր նկարները, որոնի որքան լավ նկարագրած էր ուսուցիչս, որ Վերապատճեցի հոդվածիս սկիզբը: Բայց ես ալ ուզում եմ մի ժանի խոսք ըստ իմ տղավորություններա մասին: Սիրելի ուսուցիչս, երբ դասմում էր իր հոււեցը, հատուկ չէր նույն Օրագյանի կյանի ամենակարեւոր դրվագը, թե նա 1921 թվականին Պոլսից սիրոված հեռացել էր լիենով իր ծննդավայրը եւ հարազանները, դասոնալով վատրանդի, խաղալից բախտի մահանույնին, անդաւողան եւ անօգնական, գտերեւ չունենալով ոչ մի միջոց կամ աշխատանի ֆիզիկական գոյությունը դահելու: Արդեն ուսուցիչս, երբ խոսում էր 1921-ին իրենց առաջին հանդիդաման մասին, նույն է, որ Օրագյանը անգործ քանվոր էր: Կարծում եմ, որ Օրագյանի կյանի եւ ծակատագի վրա, իրեւ հայու, անջնջելի հետք է բողել բոստերու կողմեն 1915 թվականին կազմակերպված ոճագործությունը: Եվ ուստին, դատահական չէ, որ Օրագյանի նկարչության նյութը մարդն է (հայ)՝ սկզբից մինչեւ վերջ: Մարդկային մարմնի եւ շրջադաշի միջոցավ նա արտահայտում է իր հոգին, իր զգացումները, դասմում է իր կյանից: Ամեն մարդ էլ վերջիկերդու, ուզում է, որ իր նմանները իմանան իր մասին, հետարիւնվեն իրով, ուսադրություն դարձնեն իր վրա: Դա կարծեմ մարդու ամենամեծ ծգումն է՝ արվեստագետ ըլլա կամ ոչ: Կարծեմ արվեստագետները առավել փնտում են այդ ուսադրությունը: Կարծեմ այն ինչ որ հաճախ ասում են, թե արվեստագետը ասելիք ունի, կամ չունի, այս է իր ասելիքը՝ ինը դեմք է ըլլա: Իր աղքած կյանիը, իր հարաբերությունները իր նմաններում հետ, զգացումները, որ մարդ ունենում է, հիշում է, ուրուն ենվել են իրեն նմաններում հետ սփուրեն՝ հաճելի կամ տաքած:

Ի՞նչ է դատմում Օրազյանը իր նկարներում նշոցով: Թե կան խեղճ, աղբա, հիվանդ, դայլաբարելու անկարող, իրենց դարտությունը վնդումած, մի կերպ ապրող, իրենց գոյությունը բարեկած է առաջին անգամ: Եթե այս գոյությունը բարեկած է առաջին անգամ, ապա այս գոյությունը բարեկած է առաջին անգամ: Այս գոյությունը բարեկած է առաջին անգամ:

Իր նկարները, գիտակցված կամ ոչ, մարդկության մեջ ժիրող դաժան հարաբերություններու դեմ ուղղված բողոքներ են՝ բոյլի եւ ուժեղի, դարսվողի եւ հաղթողի վայրենի հարաբերության դեմ, իր միակ «զենքը» իր նկարչությունն է, իր նկարները, իր արժանադաշտությունը, իր գոյության միակ արդարացումը, նաև, եթե բախսը բերեց, իր ֆիզիկական գյությունը դահելու միակ միջոցը։ Բայց ոյուրին չէ մեկու մը համար, որ սիրուած է նկարել, կարողանալ նաև ունենալ գնորդներ։

Դիւթեն ժանսեմի ցուցահանդեսը՝ մեծ վարդեսի, Սվյերգած ցեղաստյանության, որ բացվեց Եղեռնի դամության քանզարանում՝ մի տասնի տարի առաջ: Իր ինմանները կարծես հոգեհանգիս ըլլար, տանտերը նստած՝ իր հարազաներու մեջ:

Ծիծ է, որ ժամանակներում հայոց մասվորական եւ հոգեկան զարգացման վրա մեծ է արեանութի (Եվրոպա) ներկայությունը: Այս տաս ընդարձակ նյութ է խորհրդաթության, եւ այստեղ դարձածի մի երեսույթի մասին են խոսուած: Մինչեւ 19-րդ դարի կեսերը արգեստագետը ունի դաշվիրասու՝ դեռությունը եւ եկեղեցին: Պատվեր ունենալ էին, անուուծ ժամանակի լավագույն վարդեսները: Եվրոպական սիանչելի դասական կերպարվեսը արդյունք է դաշվիրասուի եւ արմեստածե-

այս վիճակից էլ հեռու չէ հասարակության մեջ մարդու իրավունքներու, անհատի դերի նույնությանը, որոնք այսօր Արևմտյան Եվրոպայի եւ Միացյալ Նահանգներու օրենքներու, բայց դաշտակրության եւ մշակույթի հիմն են Բացվոս են անհատի զարգացման աննախադեղ հնարավորություններ, անհատի ինքնարտահայտման եւ կարողություններու դրսության նոր հնարավորություններ։ Կարողություն չունիմ էաւ խորանալու այս նյութին մեջ, բայց, ահավասիկ, -իմորեսի նիստներու կոչված 19-րդ դարի այս սեանչելի նկարիչների խոմբը, որ կարծեմ, ակամա, դառնում հասարակության մեջ նոր ժամանակներու անհատի ազատության, մարդու իրավունքներու դաշտանության համար մղվող դայլարարության սկզբանակ, սկսում է կերպարվեսի աննախընթաց զարգացում, մարդու գեղարվեստական կարողություններու եւ զգայնություններու անկատելի զարգացում եւ դրսերումների այլազանություն։ Այլեւ արվեստագետը իր գիշերներն է, չի ընդունում որեւէ դեր եւ հրահանարայց նաեւ դատասխանատու է իրեն դատահելիքներուն համար։ Նույն ասեն երեան գայլս արվեստագետի մի տեսակ, որ կոչվելու «անհիջալ նկարիչ», որում գործը՝ «նորություն», անմիջադես չընկալվելով հասարակության կողմէ իրեւու իսկական արվեստի, արվեստագետի գործ, ոչ միայն կարող եր անտեսվել, այլեւ նույնիսկ ընդունման քենամանով։ Կարծեմ հասարակությունը շատ հետույթայի չուցեր հրաժարվել իր վարժված ստվորություններն, այլին ոյուրությամբ չի ենթարկվուարվեստագետի հմային։ Այստեղ կարելի չէ չանդրադառնալ նույն ժամանակներում երկրագունդի մեկ վեցերորդին վրա կատարված ներում, որ արվեստի հովանավորության եղած դաշտանվածության անվան տակ դատավորում՝ հորիդրային դետուրյունը, իր ժողովրդին ծառայելու կերծ դատվերներով սրբազնությամ եւ «արվեստագետներ» եւ մեկ նոյանակ եւ հետադիրությում անհատի անհատական նույնության (ազատության) ոչնչացումը, խանգարելու արվեստագետին ստեղծագործական նախաձեռնությանը, որը մահացու մեջ է դատավորության դատմատիկի մեջ մեջ բանական վրա կացնում է հոգին (արվեստագետը), այդ երկիրը, հասարակությունը դատադրաված է կործանման։ Հիմա աշխարհի մեկ վեցերորդի կայականներու կուպա մոն է։

Դեռև շատ է երկարութ գրությունս: Կուզեմ վիճակի մը մասին ալ խոսիլ: Եթե կարեում, ուստի պատճենը եմ, եթե ասեմ, որ մարդ արարածի ընթացքը խորութ է հիվանդից, ժիշտից, սգեղից, մանավանդ երբ երիտասարդ է: Բնությունը կարծե՞ մեզ մղում է հեռու փախչել ոչ առողջից, ոչ գեղեցիկից, բայց, անընդունակ փոխվուած է եւ ավելի զմբռնող է դառնուած: Դիշում եմ, երբ դասանի էի եւ առաջին անգամ տեսա նկարի մը վերատղուած՝ Վաճառքին ինթենսկարթ, կերպած ականջով եւ վիրակադրված, սոսկուած զգացի՝ զգվանդի մոտեցող, կամ երբ 17 տարեկանիս առաջին անգամ հմացա Դոստեակիին մասին՝ կարդալով ի սեղծ մարդիկ»-ը, որ չկարողացա կարդա մինչեւ վերջ, մինչ այդ հոգիս այդդես տակ նոպրա չէր եղել: Կրնած ջտե՛ ուիս մարդ դամա: Անընդունակ ամեն արվեստագետ ստեղծագործութ բելով բացում է իր հոգին ուիսներու առաջ դասմուած է իր մասին: Երբեմն, արվեստագետը իր ուզած ուիսներում հասկցնելու համար չ կարողանում խոսափիլ «այլանդակութենք»- կամ սկիզբը դիտողին բվուած է այլանդակութ բայց կամաց-կամաց այդ այլանդակություն դիտվուած է իրեւ ամենազեղեցիկը: Այդ բան ամենահիսկականը հաջողվել է հանճարենու հանճար Պիկասոսին:

Յնոնանի, որ արվեստ գործ մը մարդկայի միակ առաղորությունն է, որ միայն օգտակար արվեստ գործ չի կարող ըլլալ նույն ժամանակ օգտակար եւ վնասակար, ինչդեռ, կորի օրինակ, նույնիսկ քժիւկին հիվանդին տվադեղը՝ բուժման համար:

Յնոնամ, որ ես տակավին յոռոմում եմ եւ ինոր բարեկամս ինձ է սղասում: Ուրեմն շարունակեմ հոււերս: Մի ժանի օր իրարու հետ յոռոման զալուց եւ զրուցելուց հետ մեկ էլ Օր զանց ըսավ, թե Վաղը թեզ ուզում եմ ծանր բացնել սիրութիիս (Դ հետ: Անստատի Երայց՝ «լավ», ըսի, ինձի հանդեմ տեսակ պատահության եւ մտերմության ադացու նկատելով իր խոսքը: Դաջորդ օրը ինձ տարածի սրճարան եւ ծանոքացուց այր եւ կնոջ մըսավ, անուուչ հայերեն, «ահավասին, սիրու են»):

նայում եմ կնողը: Ինչ ալ ըլլա, եր տղամարդ ասում է սիրուիս, չեմ գիտե՞ր ինչու, մարդ մտածում է, որ Ֆիզիկալիս գեղեցիկ կնոց մը ոլիսի հանդիմի: Խոկ Օրագյանին «սիրուիս»- դարձալիս որոշակի սգեղ էր կամ անհրա- ժուր եւ, անըոււ, ոչ երիտասարդ: Այդ դա- հուն ինձ այդունք էր բվում: Խոկ ամուսինը, կարծեմ իրավաբան, «գեղեցկուիս» մի տղա- մարդ եւ երիտասարդ: Իրար հետ շատ աշխուզ խոսում էին եւ շատ մտերիմ էին երեսում: Օրա- գյանը որու բաներ թարգմանուած էր: Թեմ իի- շում ինչուն դարձավ խոսակցությունը եւ ես ալ ըսի, որ երկու տարի Փարիզում ոչ մի կնոց հետ գործ չեմ ումեցել: Ինչո՞ւ: Ըսի՝ «չեմ գի- տե՞ր»: Ծիծաղեցին եւ իրարու իշաւերեն մի բան ասացին, որ Օրագյանը չբարգմանեց: Ինչ որ է, իմացա, որ այս այն կինն էր, որուն մասին ու- սուցիչս՝ Օնիկ Ավետիսյանը դատմում էր: Այ- սինն, Օրագյանի աշակերտը, որուն Օրագյան նկարչության դասեր էր տալիս, աշքարջ մեկ անգամ իր բնակարանին մեջ: Պարզ երեսում էր, որ այդ զույգը Օրագյանին սիրում է եւ հա- վանաբար օգնուած:

Ուսեմն, Օրագյանին սիրութուալ ալ ծանորքացա: Դինզ օր էր Հոռոմուա էի եւ Օրագյանը ըսավ, թէ հաջորդ օրը ես իր հյուտը դեսէ է ըլլայի: Ուզուա էր «Դաշիվ տալ»: Ըսի՝ «կարիի չի կա, փող կա, միասին ծախսուա են»: «Ոչ», ասաց, դնդեց, որ վաղը իր հյուտը դեսէ է ըլլայի: Հաւլավ: Մյուա օրը իրիկունջ հանդիմեցինց: Օրագյանը ինձ տարավ մի իշալացու տում: Երբ հասանի մեր հյուտընկալի տունը, որ մի սեփական տում էր՝ այգիով, տանտեղ ուս հիշեցնուա էր իտալացի նշանավոր դերասան Ալյո Ֆարիցին: 50-ական թվականներու իշալական նոութայստական ֆիլմերուա ուս հաճախ երեացող: Տանտեղ կարծեմ նոյարակածառ էր: Մեզ առաջնորդեց մի 2 բառակորակի մետրանոց սենյակ, ուս արդեն եկու հյուտը տեղ էին գրավել: Երբ մենք էլ նրանց միացանք, երաժշտություն միացրին: Կլասիկ երաժշտություն, Բերիովէն, չեմ հիշում: Ուսեմն դա մաս էր կազմուա հյուրասիրության ծիսակատարության: Զայնազրիչ ամենաքարածր աստիճանով միացած էր, ես տեղավորված էի ծայնագրիչի կողին, տանի օր է ուս հոգնած էի, բայց ինչ անծի: Գլուխս առի եկու ափերուս մեջ եւ իր ուշադրությամբ լսուա եմ, կրցածիս չափ ականջներս փակել էի: Մեկ էլ տանտեղ ներս խուժեց եւ դահանդեց, որ «Պլասիննկան» փոխենք: Իրեն էր վերադահված որուելու մեր ունկնդրելի կտորը: Անուուս, մեղավոր էինք, կարգը խանգարել էին: Ստիլված հյու հնազանդ ենթակվեցին: Թե ոչ՝ կրնային իիչ հետո դրվելի ճաշց գրկվել: Ունկնդիրներեն մեկը, կարծեմ ինժեներ էր, իշալացի ուս մելոմանների նման, ուսպնակ ծեռովկ չափ էր տախի:

Վերջը, չերկարեմ, հասավ հյուսափրության գազարնակետը: Դրավիրվեցանք այզում բացված սեղանին: Դրաշախ, մեղմ ամառային իրիկում էր: Սեղանը հրաշախ էր, երեսի մի խան հոգի ընտանիքի անդամ կար՝ տափկ, դատիկ, զավակներ, հարսներ, փեսաներ, բոնիկներ: Տաները սեղանի գլխին բազմած սկսեց կերպիսումը: Ինձ վրա ուշադրություն դարձնող չկար, քայլ իրադես հյուրընկալ եւ սիրո ցերմ մքնուուր էր՝ եղայրական նեռուեալիստական ֆիլմի մի դահ: Օրագյանը եւ մյուս հյուսերը կանոնավորաբար ամեն հինգաբթի, կարծեմ, հավաքվում էին ճաւեկրությի, քայլ երաժշտություն լսելը դարտադիր էր: Երեսի բացակայիլ այդ հավաքությից, առանց հարգելի դասձառի, կրնար քանկ նստի հյուսերուն վրա: Ես իշալերեն չեմ հասկանում եւ չեմ ճասնակցում խոսակցություններին, քայլ ինձ բնակ ճնշեկած չեմ զգու եւ ուս գոհ էի Օրագյանի հյուսափրություննեն: Ակսեցի անդրադառնալ եւ մսածել, որ մե՞ս է շարունակել մնալ Չոռմոա: Մրդեն նեղվուա էի այդ ժամանակավոր «հարուսի եւ հովանավորի-վիճակս: Ես նույնան աղքատ էի, որիան ինչ-ու Օրագյանը: Այդ դահուն դատահարար փող ունեի, որ ինձ նվիրել էին, գննված փողը: Ընկերու հիվանդ էր, ատամները բուժման կարիք ունեին, ստամուսը՝ խոց, անփող էր: Եվ այդ դահուն զգացումներ դարգվեցին: Մսածեցի, որ գրանիս փողը իրեն տաճ, ավելի լավ է, որ ինքը օգսվի այդ փողից, ոնց որ իրեն հաճեցի է, եւ հաջորդ առու մեկնիմ Նարուի եւ Նարուիից էլ Եղիլուսու՝ ինձ սովոր հարգանարու մոտ:

Որոշակ առած էի: Ուս վերջացավ մեր
խախճանքը, դուս եկամ փողոց, ստասում
էին տրամվային, որ չուօցացվ: Երբ կանգնեց
կանգառում, ես ծեռիչս մեջ դահած փողս ա-
րագ իր ակին մեջ դրի, բռա տրամվային մեջ, ո-
ր ճամբար ելավ: Իրար բարեւելով հեռանում
էին իրարից: Երեւի ընդուհեա:

ՏԵՂԵԿԱՑՆՈՒՄ Է ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՌԵՄԵՐ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՒՅՔԻ
ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆԸ

ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒ

ՎԱԲԱՌՎՈՒՄ է

ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՏՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ - ԴՐ-Ի (ԽԱՆ)

ՀՅ Կառավարության 17.10.02 թ N 1833-Ն որումագր լուծարվող «Գյումրիի Եկեղեց» 10-ի (Խաչետ Շիշակ առց, թ. Գյումր, Աղօքացարի 5) հաշվառման գաղտն գլուխ

*Մասամբ տեսների մասիննան վերթեյալ առաջարկներով դիմք 563984 հետախոսահամապու: Ազուրին կարող են նաևնակցել Ֆիզիկական և իրավաբանական ամսին, ինչպես նաև համայնքներ, որ մինչեւ սեպտեմբերի 17-ը, ժամը 17:00 առնուային համամատողական են Ծերպացած-աճուր նախաձեռնի մուն ամորուազիր, որի շահեն է 2825 դրամ, ընտաղքան հաշվին է Հայաստանի բիլ 160006651014 դրամին հաշվի: Նախաձեռն կարող է վճարվել նաև Կանոնիկ -Ազուրի կենտրոն- ՊՐՈՎ-ի դրամարկղ.-ամսնագիր իսկ իրավաբանական ամսին հիմնացի վաստաբութի տամաններ են լիազորություններ հաստառող վեհապետության հայութ:

Վեր Խովան վաստարքի առկայության դեղում աճուրդային համձնաժողովը մասնակցին տաճադրած է ճամփարկ վկայակամ:

Աճուրդի կատող են Շելքա գտնվել դիտողներ՝ աճուրդի նախակից չիաճառվող այն անձին, ովքեր վճարել են մուտք վեա՝ 3000 դրամ:

Աճուրդի նախակից վկայակամները տաճադրվում են «Աճուրդի կիմուն» տեսական ոչ առևտուրին կազմակերպությունը (Խասցեն՝ 1 Երևան Դաւիթ Յանձնական 27) մինչեւ սեպտեմբերի 17-ը, ժամը 17:00ին դիտողի տուներ վաճառվում են ընդունու միջնեւ աճուրդի վկայելումնուրին նախակիցի ցանկացողները վաճառվող լուս(եր)ին (գործին) կատող են նամուրանա տուն նամուրանա հայուսակամ տակից միջնեւ աճուրդի բացմանը նպատակող որ ընկած ժամանակահատվածը՝ յուտամցող երկուամբ, յութօւաքի և ուրբար օրեւնին, ժամը 9:00-ից մինչեւ 17:00-ի ընկած ժամանակահատվածը՝ յուտամցող երկուամբ, յութօւաքի և ուրբար օրեւնին, ժամը 12:00-ից մինչեւ 14:00 ըուժ ունենալու օրուամբ առաջարկությունը է ունենալու հա-

յա 17:00 (բացառությամբ ժամը 13:00-ից մինչև 14:00 գույքի դահլյանում) հրականացվում է ընկերության հավատանագործին կառավարյան կողմէն:

Ամսնավայր նաև ամենակիցներին տաղարկում է մեկնարկային գմով զմել լուց (լուծի վաճառքը իրականացվում է վեր օժանդակ հորականությամբ):

Դաշտական ամսութիւն դիմումը ցանկացած նախաձեռնություն ունի, նախնամ ամսութակարի մուտքին երրորդ հավաքածու նոր գմային հայր, որ տեսլ է գլուխացնելու մասնակիցների կատարած նախորդ գմային հայրը՝ նվազագույնը հայեցած հայի չափով:

Վերջին ամենաբարձր գմային հայր ներկայացրած նախաձեռնությունը, ամսութակարի մուտքին երրորդ հավաքածուին համապատասխան է ամսութիւն հայրած նախաձեռնությունը: Եթե մի համը նախաձեռնությունը միաժամանակ գմային հայր են ներկայացրել հայեցած չափով, որից հետո ավելի բարձր գմային հայր չկ ներկայացվի, առա ամսութիւն հայրած նախաձեռնությունը պահպան կատարվի:

Այս է համարվում վիճակահամության աղյումներով ընտակած նաև այսպիսից՝
Դոկտորական անույն դիլումն աճուրսակարի մուժքին երբեք հաշվածից հետ գնոյ զինու, դեղում, մեկնարկային գիմն իրցը լուսազնություն հավելքան (այլի) չափով այնուան, մինչեւ մասնակիցներից մեկը բաժանածու մասնակիցն իւ վիճակականի համարին համարատախամու հարցը, ասիս է իր համաձայնությունը հայտառակած գնու լուս ծեր թերթու ճական է աճուրսակարի կողմից ամփոփառելու համարկած այն մասնակիցը, ով առաջինն է բաժնացնում իր մասնակից վկայականին համարին համարատախամու հարց է ասիս իր համաձայնությունը լուս հայտառակած գնու գնույթու նաև այս է ներկայացրել հայտառական օլոյին հայտ ներկայացրել հայտառական չափով, առա աճուրսական համարատուրով որումաք միաժամանակ հայտ ներկայացրած մասնակիցների միջու հիմանացված է դասական աճուրս նուան կողմից առաջարկած գիմն ընդունելով որպես մեկնարկային գիմն զինու բաժն առաջարկեն մասնակիցներ չեն ներկայացնում, առա աճուրս հարցած մասնակից է համարկած վիճակահամության աղյումներով ընտակած մասնակիցը Սընդուրակարի կողմից աճուրսի հարցու համարկած մասնակիցը ուրաքանչու է համեմատանակ տամայուց 30 տոկու ընթացին, վճարել իր առաջարկեած գիմն 3 տոկու չափով գումար, որը սահմանված ժամկետու (10 օրու ընթացում) հետագա վճառությունը կատարված

Ինչպես շատում նաև առաջին օրում առաջարկած դեղում, մուսկած նախավճարը վերաբերյալ դեղումն նախավճար հաշվարկվում է ամսաքանությունը գազատի մեջ (մեծից ավելի լու ձևություն) դեղումն նախավճար հաշվարկվում է ամսաքանությունը գազատի գին ունեցող լրի վճարման նըրակա գումարի մեջ), իսկ վճարմանը իսկապես դեղումը կը վերադարձվում եւ սկզ մասնակիցը գրկվում է աճուրդի նամակացքու հաւաքումից: Եթէ աճուրդը հաջող համարյած նամակիցը սահմանված ժամկետում (համեմատածից 30 րոպե) վճարում է իր առաջարկած գին առնվազն 3 տոկոսի չափով գումար, առայ նա նամակային է աճուրդի հաջողը եւ ստորագրում է աճուրդի արդյունների մասին արձանագրությունը վաճառյած լուսահանցու լրի գրացած գինը նվազագույն աշխատականի հիմնարարիկ չափը չգերազանցեած դեղումն հաջող նամակիցը աճուրդի արդյունների մասին արձանագրության ստորագրման օրը վճարում է լրի անորոշ գումար:

Ամուսնական համապատասխան գործություն, սուզացած օպերատորը զարդարվում է աճուրդի ավարտից մեկ աշխատամիջանին ուղարկելով։
Վաճառվող լուսերին (գրվելի) ծանրաբանայր համար զանցահատիք՝ (09) 41-86-59 հեռախոսահամարով։
Ամուսնական համապատասխան գործությունը և դիմումի ամփոփանը դիմումի մեջ ուղարկաց լուսերին կամ աշխատամիջանին առաջարկվում է լուսավորության սահմանադրության մեջ նշումը՝ սահմանադրության համապատասխան համարով՝ 27-65-94, [Ndsbr0ts'](http://www.privatization.am) URL: www.privatization.am

ԱԹՈՒՐԻՎԵԼ ՀԱՆՁԱԳՈՐԾՎ

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ
ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՍՊԸՆԹԵՐ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՒՅՔԻ ԿԱՌՊՈՒԹՅՈՒՆ ՏԵՂԵԿԱՆՈՒՄ
ՀԱՅՆԱՍԻՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՍՊԸՆԹԵՐ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՒՅՔԻ ԿԱՌՊՈՒԹՅՈՒՆ ՏԵՂԵԿԱՆՈՒՄ
ՀՅ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐՈՒՄ ՍԱՄԱՆԿՐԵՑԿՈՂ ԳՈՒՅՔԻ
ԱՅԽՈՒՅՆ ԱՐԴՅՈՒՆԵՐՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

51. Հայոց տեղական խորամարտիքանն առընթեր դետական գովի կառավարման վարչություն:

ԱՐԵՎՈՒԹՅՈՒՆ

Լոկարնո «Հայատեխնիկա» ՓԲԸ-ի հաւաքվում գտնվող գույի վաճառի աճուրդները կկայանան 2004 թ. սեպտեմբերի 15-ին, սեպտեմբերի 30-ին, հոկտեմբերի 15-ին, նոյեմբերի 1-ին և 16-ին, ժամը 11.00-ին:

U Եղեսմբերի 8-ին ֆուտբոլի Դայասանի ազգային հավաքականն աշխարհի առաջնության ընտրական մրցաւարի Երկրորդ խաղում կիյուրընկալիք Ֆինլանդիայի հավաքականին: Երկու մրցակիցներն էլ անհաջող են մեկնարկել ընտրական մրցաւարում: Ընտրական առաջին խմբում ընդգրկված 77 հավաքականը հյուրընկալվելիս 0-3 հաշվով զիջել է Մակեդոնիայի ֆուտբոլիստներին, իսկ ֆիններն արտագնա խաղում դարձվել են ռումինացիներից (1-2): Մինչ Եթևան ժամանելը, ֆիններն այսօր սեփական հարկի տակ կմրցեն Անդրբայի հավաքականի հետ: Ընտրական մեր խմբում այսօր կկայանա նաև Ռումինիա-Մակեդոնիա հանուհրում:

Մեր Ֆութբոլիստները 3-րդ անգամ են վիճակով աշխարհի առաջնության ուժեղեցրեց: 1998 թ. աշխարհի առաջնության ընտրական մրցաւարում մեր հավաքականը խորեն Դուկանիսիյամի գլխավորությամբ 6 թիմերի մրցավեճում գրամել էր 4-րդ տեղը (10 խաղ, +1=5-4, 8-

կամների հետ խաղերում ցուցանիւները հավասար են, մնացած 25 հավախականներն առավելության են հասել մեր ֆուտբոլիստների նկատմամբ:

	Խ	Վ	Ո	Պ	Գ	Մ	%
1. Անդրուս	3	3	0	0	8-1	9	100
2. Դա. Խոյանդիա	4	2	2	0	3-1	8	66,6
3. Ալեանիա	2	1	1	0	4-1	4	66,6
4. Մոլդովա	2	1	1	0	2-1	4	66,6
5. Սակեբոնիա	3	1	1	1	4-6	4	44,4
6. Վրաստան	4	1	1	2	3-9	4	33,3
7. Ուգրեկստան	1	1	0	0	2-0	3	100
8. Լիտվա	1	1	0	0	2-1	3	100
9. Սալվադոր	1	1	0	0	1-0	3	100
10. Թուրքմենստան	1	1	0	0	1-0	3	100
11. Լիբանան	1	1	0	0	1-0	3	100
12. Պարագվայ	2	1	0	1	2-3	3	50
13. Էստոնիա	2	1	0	1	2-3	3	50
14. Ուկրաինա	8	0	3	5	8-17	3	12,5
15. Ռեսլան	2	0	2	0	2-2	2	33,3
16. Գվատեմալա	1	0	1	0	1-1	1	33,3
17. Ղազախստան	1	0	1	0	3-3	1	33,3
18. Բելառուս	2	0	1	1	1-2	1	16,6
19. Պորտուգալիա	2	0	1	1	1-3	1	16,6
20. Իսլանդիա	2	0	1	1	0-2	1	16,6
21. Նորվեգիա	2	0	1	1	1-4	1	16,6
22. Կիպրոս	3	0	1	2	2-5	1	11,1
23. Լիհաստան	3	0	1	2	1-6	1	11,1
24. ԱՄՆ	1	0	0	1	0-1	0	0
25. Իսրայել	1	0	0	1	0-2	0	0

26. Գումգարիա	1	0	0	1	0-2	0	0
27. Էկվադոր	1	0	0	1	0-3	0	0
28. Հունգարիա	2	0	0	2	0-3	0	0
29. Պերու	1	0	0	1	0-4	0	0
30. Բելգիա	2	0	0	2	0-4	0	0
31. Դանիա	2	0	0	2	1-5	0	0
32. Ուստաստան	2	0	0	2	0-5	0	0
33. Ֆրանսիա	3	0	0	3	2-7	0	0
34. Սառոկո	1	0	0	1	0-6	0	0
35. Զիջի	1	0	0	1	0-7	0	0
36. Գերմանիա	2	0	0	2	1-9	0	0
37. Իսլանդիա	4	0	0	4	0-10	0	0

Մակեղյոնացիների հետ հանդիպումը հավասար է ավագ Շարություն Վարդանյանի համար 60 տարեկան է: Նա 3-րդ ֆուլբրուխան է, որ հաղթահարել է 60 խաղի սահմանագիծը: Նրանից ավելի շատ հանդիպումներ են անցկացրել միայն Արթուր Պետրոսյանը (67) և Սարգս Յովսեփյանը (66): Նույն վաճ եռյակը հավատականում է մեր ազգային թիմի հիմնադրման օրվանից: Եվ եթե մեր ընտանիքի միջին հաւաքով առեկան գումար 10 խաղ անցկացներ, առաջ նույնական երես ֆուլբրուխաներն են իրենքն առաջ անցկացնելու համար:

Փիսուերը լուրջ Մրցակից եւ

17): Խոկ 2002 թ. աշխարհի առաջնության ընտական մրցաւարում մեր ընտանին Վարուժան Սովիհասյանի գլխավորությամբ եղրափակեց մրցաւարային աղյուսակը՝ այդուս էլ չճաշակելով հաղթանակի խաղընդունումը (10 խաղ, +0=5, 7-19):

Ֆինլանդիայի հավաքականի հետ մեր ընտրանին առաջին անգամ է հանդիպելու: Այդ հանդիպումը մեր հավաքականի համար կինը 78-րդ: Անցած 12 տարիների ընթացքում մեր ընտրանու հաշվեկշիռն այսուհին է. 77 խաղ, +16=19-42, 59-139: Այդ հանդիպումներից 49-ը մեր ֆուտբոլիստներն անցկացրել են Եվրոպայի եւ աշխարհի առաջնությունների ընտրական մրցաւերում (+6=15-28, 35-87): Մինչ օրս ՀՀ հավաքականը մրցել է 37 երկների հավաքականների հետ: Առավել հաճախ՝ 8 անգամ մեր ընտրանու մրցակիցներն են եղել ուկրաինացիները, ընդ որում բոլոր խաղերն էլ կայացել են ընտրական մրցաւերում: Մոլորվայի, Մալքայի, Դս, Իոլանդիայի, Ալբանիայի, Անդորրայի, Լիքանանի, Լիսվայի, Ռիգեկաստանի, Թուրքիանստանի հավաքականների հետ մրցախաղերում մեր ընտրանու հաշվեկշիռը դրական է, Մակեդոնիայի, Ռուսի, Գվատեմալայի, Ղազախստանի, Պարագամայի եւ Էստոնիայի հավաք-

հաւային աղյօն 100 եւ ավելի խաղ գրանցած կլի նեին: Դավախականի անցկացրած 77 հանդի դրությունում ազգային ընտրանու նարգաւառիկու խաղաղաց են դրս եկել 104 ֆուտբոլիսներ: Անցկացրած խաղերի խանակով լավագույն առ Եյակում վերը նօված եղակին հաջորդում են Ռու ման Բերեզովսկին (37), Արմեն Չահաբեյյան (36), Եղվանդ Սոմիհասյանը (36), Ումիկ Խաչա դյանը (32), Վարդան Խաչատրյանը (30), Դամետ Միշիքայիանը (30) եւ Արթոր Սարգսյանը (30):

ՄԵՐ ՖՈՒՏԲՈԼԻՍՏԱՆՑԻ առողջությունը սպայմ ցածր է: Անցկացրած 77 հանդիդատներում հայկականի ֆուտբոլիստները մրցակիցների դարտասմ են խփել ընդամենը 59 գնդակ (միջինը՝ 0,76 գոլ): Հավաքականի լավագույն ռարկում Արթուր Պետրոսյանն է՝ 11 գնդակ: 5-կան գոլ են խփել Արմեն Շահգելյանն ու Արմեն Քառամյանը: 4 անգամ աչի է ընկել Տիգրան Մայանը, 3-ական գոլի հեղինակ են Երիկ Ասոդուրյանը և Ալբերտ Սարգսյանը: 2-ական գնդակ խփած ֆուտբոլիստների թվում են Ռազմիկ Գրիգորյանը, Կարապետ Միհայելյանը, Գառնիկ Վայսյանը, Անդրեյ Սովսիսյանը, Արտակ Մինասյանը և Արտավազդ Զարամյանը: Ընդհանուր առմամբ 77 հավաքականուած գոլերի հեղինակների մասնաւորագույնը՝

GI-PHOTOLUR

Դրամ առավելության հասավ Սարգսյանը (6-4): Երրորդ խաղափուզացին հաջախաչը թեմիսիսը կրկին հաշվի մեջ առաջ անցավ (6-3): Բարեբախտաբար, Սարգսյան իր մեջ ուժ գտավ բեկում մասնելու մրցակցությունում: Նա շահեց Վերջին երկու խաղափուզերը (7-6, 6-4) եւ օլիմպիական չեմպիոնի նկատմամբ հաղթանակ ստուգա:

Տնուց:

Ընդհանրապես, Երկրորդ փուլի
օաս հանդիպումներ աչի ընկան
դայիւարի առտակարգ լարվածու-
թյամբ: Դրասին ես 5 խաղափո-
լում առավելության հասավ Կուչե-
րայի Ըկատամբ: Նոյնուհիսի տես-
դությամբ մրցախաղում Տաքարան

հաղթեց Ֆիշեր, Ռոխտար՝ Սարգս-
հաղթեց Ֆիշեր, Ռոխտար՝ Սարգս-
սին: Աղասին եա հաջողությամբ
հաղթահարեց 2-րդ փուլի արգելվը՝
հաղթելով Մայերին (7-5, 2-6, 6-2, 6-
0): Դաջորդ փուլ մտան նաեւ Պավե-
լը, Շիհչափիսանը, Յուհանսոնը, Կի-
ֆերը, Դենմանը, Սեյյուն, Նովակն
ու Մոյան: Երեկ ուժ երեկոյան 2-րդ
փուլի մրցախաղում Նալբանդյանը
տեսէ և մրցեր Միհսայիլ Յուլմնու հետ:

Կանանց մրցադաշտում մեծ ա-
նակնեալ մատուցեց 17-ամյա մոսկ-
վացի Աննա Զակվետաձեն, որը
դայլարից դուստ մղեց Ռուսաստանի
թիվ 1 ռակետ Անաստրասիա Միհսկի-
նային (7-6, 6-3): Աննան միայն ան-
ցյալ տարվանից է սկսել ելուստները
դրոֆեսիոնալ թենիսում՝ Վաստակե-
լով ընդամենը 20 հազար դոլար
դարձեավճար: Դաջորդ փուլի ուժե-
զիր նվաճեցին նաեւ Պետրովան,
Սուաթսը, Բովինան, Դեւենորուը,
Էնթը, Կուզնեցովկան, Դանիիլուն,
Ռուբինը, Ֆենգերը, Ռեյմոնդը եւ
Չարադրովան:

Պարզեւուր
մրգանակակիրների

Օլիմողիականների հայրենի վրա դադարնալուց հետո տարբեր երկրներում սկսվել են մրցանակակիրներու դարգեատըման հանդիսավոր արարողությունները: Ոումինացի մազիկներին դարգեաւոր է հանձնել երկրի վարչադես Ադրիան Նաստասին: Ոումինացիներն Արենուն նվաճել են 8 ոսկե, 5 արծաթե, բրոնզե մեդալ: Նշանի մրցանակակիր են դարձել մարմնամարզությունում, քիավարությունում, լողի եւ թերթե ասլեթիկայի մրցումներում: Օլիմողիական չեմպիոնի կոչմանը արժանացած մարզիկները դարձեաւորվել են 55 հազար եվրոյով, անձաթե մեղալակիրները՝ 44 հազար եվրոյով, իսկ բրոնզե մրցանակակիրները՝ 33 հազար եվրոյով: Նույնագումարներ են ստացել այդ մարզիկների մարդիկները:

տարածությունից գլխով դիղում
հարված կատարեց, սակայն այս
անգամ էլ զնηակի ճանադարից
փակեց դարդասի հորիզոնական
ծողը: Իւենց հերթին կիլիկիացի-
ներն էլ կարող էին քածել հաշիվը:
Զախ թեկից Սուսեն Աքոյանի փո-
խանցումը հետ մղեց դարդասա-
դահ Ուղաջան և զնηակը դիմչե-
լով «Արարածի» դաւադաններից
մեկին, իիշ էր մնում հայտնվեր սե-
փական պարտասարամ:

Վազան դարձաւուա.
Ընդմիջումից հետո էլ նախածեռ-
նությունն արարացնեների կողմն որ,
սակայն նրանց այդուհես էլ չհաջող-
վեց իրացնել առավելությունը։ Դու-
րեք հիմնականուա գնդակը բարձ-
րից են փոխանցուա տուգանային
իրադարձակ, որտեղ դաշտի տերերի
դաշտաները հսակ են գործուա։
Գույ խփելու առիթ ներկայացակ

Նաեւ առաջնության լավագույն ոմք բարկու Խօսն Եղր. Ջանին, սակայն նա հարմար դիրից Վիդյեց Այստիսով, չնայած գործադրան զանենին, դարձաները մնացին աշխարհ։

Մասնակիություն						
	Խ	Դ	Ո	Պ	Գ	Մ
1. Փյունիկ	18	15	3	0	55-15	48
2. Սիկա	17	11	3	3	27-17	36
3. Բանանց	17	8	3	6	22-23	27
4. Արարատ	18	7	6	5	27-22	27
5. Դ.-Զենիք	18	6	5	7	16-23	23
6. Կուսայի	18	3	4	11	20-37	13
7. Կիլիկիա	18	3	3	12	21-36	12
8. Շիրակ	18	1	7	10	16-31	10

	Մ	Դ	Ռ	Պ	Ծ	Ա
1. Փյումիկ	18	15	3	0	55-15	48
2. Միկա	17	11	3	3	27-17	36
3. Բանանց	17	8	3	6	22-23	27
4. Արարատ	18	7	6	5	27-22	27
5. Դ.-Զենիք	18	6	5	7	16-23	23
6. Կոռայլ	18	3	4	11	20-37	13
7. Կիլիկիա	18	3	3	12	21-36	12

Առաջին լիտվացին Փրանսիայի առաջնությունում

Եղարշա Յանկառակասը Ֆրանսիայի բարձրագույն խմբի առաջնությունում հանդես եկող առաջին լիցվացի ֆուտբոլիստը կլինի: «Պորտոն» նրան մեկ տարվա վարձավճարով տրամադրել է «Նիցային»: 29-ամյա ֆուտբոլիստն անցյալ մրցաշրջանում «Պորտոնի» կազմում 24 խաղում 2 գոլ է խփել: Ընթացիկ մրցաշրջանում դուրսուածական ակուարը հրավիրել է հարձակվողներ Ռիկարդու Կուարեմային և էլիցեր Պուչժիգային, ուսի Յանկառակասն այլա տեղ չուներ մեկնարկային կազմում: Լիցվացի գործող ֆուտբոլիստներից ամենահայտնի խաղացողը նաեւ իր երկրի դամության մեջ ամենաթանկ հարձակվողն է: 2000 թ. հունվարին «Ռեալ Սոսյեդադը» «Բրյուգեին» Յանկառակասի տեղափոխման համար 2,3 մլն եվրո էր վճարել:

ԱՆՀԵՂՈՏԻՒՆ ԵՐԿԱՐԱՃԳԵԼ և ԹԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ

Կառլ Անչելտին մինչեւ 2007 թ. կայսարական հանրահայք «Միլան»: Նա նոր, երկամյա դայմանագիր է կնուլ ակոարժի հետ: «Միլանի» փոխնախագահ Ադրիանո Գայհանին այս առիջվ նետ է, որ իրեն դահղանով են ավանդութեած՝ Կառլ Անչելտին իրենց ընտանիքի անդամն է: Անչելտին «Միլանի» դեկը սասանեց 2001 թ.: Մինչ այդ նա մարզել էր «Պարման» եւ «Յովենտուսուար»: Նրա գիշավորությամբ «Միլանը» դարձել է չեմպիոնների գավարակիր և իր առաջնութան մեջ 17-ր ամյամ նվաճել է երկու տիտղոսներ:

